

REDACȚIA

Arad, strada Anlich Nr. 1

ABONAMENTUL

Pentru Anstro-Ungaria:
pe un an 20 cor. pe 1/2
an 10 cor.; pe 1/4 de an
5 cor.; pe 1 lună 2 cor.
Nr-ii de Duminică pe an
— 4 coroane. —
Pentru România și
străinătate pe an:
40 franci.

Manuscrisurile nu se napoiază

ADMINISTRAȚIA:

Arad, strada Anlich Nr. 1

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
și timbru de 60 bani de
fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Serisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

„INFRĂȚIRILE“

(§) De când ne-am pomenit cu episcopie românească în Arad, întotdeauna la Anul-Nou și la alte sărbători mari, la curtea episcopicească s'au dat dineuri festive. Intotdeauna erau invitați onorații civili și militari, atât dintre Români, cât și dintre Maghiari și Germani. Natural, căse rosteau și toasturi, cari bine înțeles nu puteau să fie de cât cordiale.

Așa s'a petrecut sub Mețianu — ca să nu mergem mai departe — și așa s'a întâmplat sub P. S. Sa actualul episcop.

Cu toate aceste, nici presei maghiare, nici celei române nu i-a venit până acum în-minte să facă mare capital și sgomot în jurul toastelor schimbate. Numai despre cele două dineuri date de P. S. Sa episcopul Goldiș am ajuns să vedem în presa maghiară nu numai rapoarte lungi, dar' chiar polemice înverșunate, — ear' în presa română puțin a lipsit să nu ne vedem earăși ocări pentru că, vezi Doamne, ne-am „infrățit“ cu Ungurii, stând, la curtea episcopicească, dnii Mangra, Ciorogariu și Oncu, la aceeași masă cu măriile lor fișpanul, primarul și alți domni mari din oraș. Ba au ciocnit chiar pahare și dl Salacz, primarul orașului, a toastat pentru dl Mangra, asigurând pe ceta-lalți *connaționali* ai „sei că deși dl Mangra își iubește neamul cu un fanatism aproape sfânt, totuși este și bun cetățean...“

Ei vezi, aceasta-i mare păcat... „Egyetértés“ din Budapesta și codița lui, „Arad és Vidéke“ din loc, nu pot să ierte primarulul această „desarmare“, ci găsesc bun prilej să atace pe primul-ministru Széll, că eată, „pactează cu naționalitățile“, o crimă oribilă în ochii „patrioților“ șovinisti, crimă întocmai așa de mare, cum a fost „pactarea“ dlui Eugen Brote, Slavici și amicilor lor, cari — așa descoperiseră nu știm la care cafenea din București niște aprigi naționaliști — erau cât pe colo să ne vândă chiar, contelui Bánffy.

Kossuthiștii aceștia maghiari cu radicalissimi frați români, sunt, după cum se vede, cam de aceeași pănură. Li-se năzare lor că-i „tradare“ la mijloc și dă-i înainte pe coarda veche, că așa-i lumea: se adună unde-i sgomot și sunt oameni cari se îmbată și cu apă rece.

Nu ne vom opri să polemizăm cu radicalii celor două neamuri, cari și-au luat rolul să stea strajă și să dea alarmă când observă vre-o... „infrățire“ chiar și pe o oră două, la masă bogat așternută. Ci punem numai întrebarea: dar I. P. S. Sa Mitropolitul Mețianu dela Sibiu poate fi scuzat de „trădarea“ comisă? Vedem adică în toate zierele că și I. P. S. Sa a dat dineu de gală, și va mai da încă, tot „cu scop să apropie pe Români, Maghiari și Sași...“ La prânzul dat, a fost acolo

fișpanul și primarul orașului... Și desigur s'a toastat pentru buna pace între naționalități... Kossuthiștii din Budapesta și imaculații naționaliști dela București (cel dela noi au declarat acum oare-care rezervă) îl va lega oare și pe Mitropolitul Sibiului la „stălpul de infamie“ al „trădării“ prin „infrățire“? Ori ne vor ocări numai pe noi, cei cari ne-am dat cu Bánffy și cu contele Tisza?

Nu știm și nici nu ne importă mult, pentru-că tari în credințele noastre și convingși că bună cale am apucat, noi mergem înainte, ori-ce s'ar striga împotriva noastră.

Întrebăm numai: este oare cu puțința, ca oamenii serioși să nu vadă pe d'oparte intrigele, ear pe de altă parte insuficiențele prin cari relațiunile dintre Români și Unguri din părțile acestea s'au înăsprit din ce în ce. Îndeosebi între Unguri, sunt elemente, cari au un interes capital ca neînțelegerile să fie tot mai mari și agitațiunile să nu înceteze. Altfel cum și-ar putea câștiga în chip ușor „merite patriotice“? Astăzi, între Unguri cel din urmă „Schreib Moritz“ se crede un mic Széchényi ori Deák, dacă a scris chiar cele mai ridicole bătăranii și insulte infame la adresa „trădătorilor naționaliști“.

Ear în cât despre situația specială a noastră, a arădanilor, unde Ungurii au fost speriați cu Mangra, acest „agitator pervers“, din merit îi revine și fostului episcop. După cum pe Românii i-a stăpânit dividându-i, în cât a desfăcut d'olaltă amicii cari au copilarit împreună și o parte nu numai a tinereții, dar și ca bărbăți maturi, au stat strâns uniți, — tot așa, în sus, către guvern, și peste tot: față de Maghiari, credea că e bine să se susțină arătându-se că detestază pe „agitatori“ ca Mangra...

Se înțelege, când fruntașii maghiari au avut prilej să cunoască mai de aproape pe „agitatorii“ periculoși ca Oncu, Mangra, Ciorogariu și alții ca ei, și-au schimbat ideile și dl Salacz a rămas oare-cum supris, convingându-se prin sine însuși, că tot nu sunt Românii naționaliști așa rei după cum îi descria înainte câte vre-un reporter „instruit“ la curtea mețianistă.

Și desigur că nu este nici în interesul Românilor nici în al Ungurilor să se perpetue între noi această situație.

Sunt ele destule cauze, independente de noi, cei din centrele provinciale, cari despart pe cetățenii acestor țeri. Cel puțin înrâtăta să înăinteze „infrățirea“: ca acasă, în același oraș, când nu e nici o cauză bine cuvântată, să nu ne mai creăm greutăți închipuindu-ne unii despre alții tot felul de rele. Nici să-i răbdăm nedemascări pe cei cari în chip artificial cultivă dușmănia, pentru anume cauze egoiste.

Și dacă sunt de osândit Ovreii și Ungurii certăreți, apoi nu-s de lăudat nici Românii, cari pentru a se arăta mai grozavi, strigă „tradare“ și acuză cu „infrățirea“ pe frații lor numai pentru-că acestia nu folosesc

ori-ce prilej să invenineze încă o situație și așa destul de tristă și incurcată.

Suntem convingși de altfel, că după-cum n'a prins campania odioasă pe tema „trădării“, tot așa nu va ameți pe nimeni campania pe chestia „infrățirii“. Ce-i nesincer, lipsit de fond și adevăr, nu poate avea efect durabil... Apa trece, pietrele rămân!

Vistiștea statului în anii 1888—1897. În ședința de Lună a parlamentului ministrul-president Széll a prezentat rezultatul socotelilor finale ale statului pe anii 1888—1897. Cheltuielile statului în primul și ultimul din acești ani dau următorul rezultat: în 1888 erau: 204,804,087 florini; în 1897 se urcaseră la 260,695,016 florini. Suma intratelor în 1888 a fost 225,915,561 fl., ear în 1897 s'a urcat la 318,824,934 fl. — Prisoșul în 1888 era 21,111,474 fl., ear în 1897 a fost 58,129,918 fl.

Dările directe și aruncuri în 1888 făceau: 99,625,541 fl., ear în 1897 — 108,625,379 fl. Dările de consum și de cărmărit în 1888 erau: 33,080,643 fl., ear 1897 —: 76,451,853 fl. Darea de timbru în 1888 era: 9,880,805 fl., ear în 1897 —: 14,977,150 fl. Competințe de drept și taxe în 1888 au fost: 17,264,224 fl., ear în 1897 —: 23,865,014 fl. Venitele din monopolul tutunului în 1888 erau: 24,861,252 fl., ear în 1897 —: 31,853,027 fl. Venitele loteriilor statului în 1888 au fost: 1,253,091 fl., ear în 1897 —: 1,403,641 fl. Venitele monopolului după sare în 1888 erau: 13,743,304 fl., în 1897 —: 14,624,255 fl. Venitele domeniilor statului în 1888 au fost: 2,008,187 fl., ear în 1897 —: 1,332,235 fl. Venitele poștei, și telefonului telegrafului în 1888 erau: 3,045,833 fl., ear în 1897 —: 4,648,516 fl. Venitele căilor ferate ale statului, stabilimentelor acestora și ale fabricii de hârtie etc. din Diösgyör în 1888 au fost: 19,636,948 fl., ear în 1897 —: 36,322,370 fl. Venitele pădurilor statului în 1888 erau: 1,632,569 fl., ear în 1897 —: 3,185,968 fl. Acestea sunt datele mai principale și mai de interes despre starea vistiștea statului în timp de zece ani, adică din ultimul an al stăpânirii lui Tisza, până la epoca lui Bánffy.

Din Austria.

Prospecte nefavorabile pentru misiunea noului guvern.

Judecând după cele-ce scriu toate zierele cehe și unele polone, nu s'ar pute, chiar din capul locului, prevedea ministrului-president Dr. Körber și colegilor săi reușită într-o intrupa vr'un *modus vivendi* măcar între Cehi și Nemți, necum să resolve în chip cât de cât trainic chestiunea conviețuirii și conlucrării acestor două popoare în viața și mersul înainte al statului.

„Nár Listhy,“ spre pildă, în n-rul seu de de la 20 c. ia în zefemea comentariile și aprecierile ce „Fremdenblatt“ le face asupra declarațiunei de ocărnuire a noului guvern. Organul ceh scrie într'altele:

Singura rëndunică, savantul nostru tin-r de altfel iubit și stimat de toți, Dr-ul Rezek, intrat la comandă din ministerul cultelor (unde era șef de secțiune. R. „Tr. P.“) în noul cabinet, nu va aduce în țara noastră nici o vară. El nu este nici un fel de personaj politic, în ale cărui mâni poporul ceh și-ar fi încredințat cândva de-

stinele și interesele sale; d-sa nu este nici un fel de om de încredere al nici unui partid ceh și nici un fel de reprezentant al poporului ceh în sinul guvernului cel nou, care va rămâne pentru noi *strein*, ba chiar suspect, până-ce nu va desrădăcina neîncrederea și indoiala noastră prin fapte...

Prima din astfel de dovezi trebuie să fie: ștergerea ordonanțelor cu desvîrgire nelegale de la 14 Octomvre a. tr. ale cabinetului Clary (prin care au fost scoase din vigoare vestitele ordonanțele editate de către Baden, privitoare la folosirea limbei cehe în Boemia și Moravia, încă la 5 și 22 Aprilie 1897 R. „Tr. P.“) ... Prin desființarea lor a fost comisă ilegalitate absolută, nedreptate și volnicie... Eacă, astfel de ramură de maslin trebuie să trimeată dl Körber în Boemia, dacă vrea ca poporul ceh să-și trimeată și el reprezentanții în plănuita „conferență de împăcare“... Am zis-o de zece ori și o repetăm din nou: restituiră limbei cehe ca limbă internă a oficiilor din Boemia și Moravia nu este în ochii nostri obiectul, asupra căruia am ave poftă să ne hărțuim și să negociăm cu Nemții nostri; asta este pur și simplu bunul și propiul nostru drept, care nu le strică lor nimic și despre care n'au să zică nici cărc...

Plănuitul proiect de lege despre regularea folosirii limbilor în Boemia, Moravia și Silezia — căci nici această țerșoară oropsită a regatului nostru nu este ertat a fi scoasă din acțiunea de împăcare—trebuie dat publicității în vreme destul de îndelungată înainte de convocarea conferențelor... acestea trebuie să fie pe deplin publice ear' nu secrete...

Îndeplinindu-se aceste condițiuni prealabile, suntem gata a discuta asupra proiectului noului guvern...

Organul de căpetenie al partidului ceh-bétran din Moravia „Moravská Orbiťe“ (Aquila moravă) scrie într'altele:

„Punctul de vedere al poporului ceh față cu noul guvern se învederează dela sine. Abstrăgând dela împregiurarea, că alcătuirea lui însuși nu corăspunde cu adevăratele stări din această monarchie, pentru cauza noastră este lucru de căpetenie că nedreptățile ce se comiteau în contra poporului nostru, nu sunt îndepărtate. Așa dar poporul nostru nu poate să părăsească față cu noul guvern poziția sa de opoziție energetică până atuncel, până când nu se va da deplina satisfacție dreptului nostru imprescriptibil... Dacă guvernul vrea să facă încercări de împăcare pe altă basă decât pe basa *deplinei egale îndreptățiri* cehogermane, ori ce asemenea încercare trebuie dinainte declarată ca deșartă“...

Armata marină și Ungaria.

Sub titlul de mai sus ziarul apropiat acum de cercurile guvernamentale, „Budapesti Hirlap“, în numărul său de ieri (23 I. c. n.) publică următorul comunicat:

„In cercurile deputaților — nu atât în ale celor opoziționali, cât mai ales în ale celor din partidul liberal — a produs o impresie de tot neplăcută o enunțatiune făcută, în ulțima ședință a delegațiunii au-

Boboteaza in Viena. Despre sfințirea apel in biserica gr-or. a garnisoanelor din Viena ziarul vienez aduc rapoarte luigi. Intre acestea amintim: „Deutsches Volksblatt“, „Reichswehr“ și „Fremdenblatt“, care toate laudă ținuta soldaților și a coriștilor români. „Fremdenblatt“, de pildă, zice următoarele:

„La cele mai mari și mai frumoase sărbători ale bisericii orientale aparține sărbătoarea sfințirii apel, care se sărbăzează în aducerea aminte a botezului lui Ius. Anul acesta încă s'a ținut pentru soldații gr-or. de naționalitate română și s'erbă cu mare solemnitate această sărbătoare în capela garnisoanelor din strada „Schwarzpauer“ Viena. Tot numita foaie mai spune, că în decursul serviciului divin și al solemnității sfințirii a apel o companie de onoare a regim. de infanterie nr. 43, eșită în ținută de paradă și cu muzica regimentului, a dat șese salve de șarge. Au luat parte la sărbătoare peste 2000 soldați gr-or. din reg. de infanterie nr. 23, 43 și 64, cum și din regimentele bosniace nr. 1 și 4. Asemenea mulți ofițeri de stat și superiori, amployați militari activi și în pensie, elevii gr-or. ai academiei tehnice militare, ai școlilor de cadeti de la infanterie, artilerie și miliție teritorială (Landwehr). Serviciul divin a fost celebrat de preotul militar Pavel Boldea, care după liturgie a ținut soldaților o predică în limba română și s'erbăzează, explicându-le cu mare elocință însemnătatea sărbătoarei și îndemnându-i la iubire și credință către preafalta Casă domnitoare și către patrie, la vitejie și perseverență în serviciu și la necondiționată ascultare față de superiorii lor. După predică soldații au cântat imnul poporal, anume soldații români cu text românesc, apoi S'erbii cu text s'erbesc. În decursul liturgiei a cântat corul „României June“ sub conducerea dlui G. Sorban, distingându-se între soliști dl Traian Murășan cu vocea-i de bariton, iar în decursul sfințirii apel au cântat răspunsurile un cor al soldaților români și unul al soldaților de la reg. bosniace. Dintre coriștii români ai regimentului 43 au excelat tenoriștii Ștefănescu din Slatina și Ionescu din Jupaneș.

Banca magnaților unguri. Sub titlul „Scrisoare deschisă, rugare patriotică către magnații Ungariei“, un preot reformat anume Benedek Károly din Vnițul-de-jos, a lansat în public o lungă provocare. În această provocare numitul preot se adresează către magnații patrioți și avuți cu rugarea, ca aceștia să înființeze o puternică bancă patriotică. Scopul acesteia să fie: cumpărarea în masse a pământurilor, ce cad din mâinile magnaților; înființarea cu brațe emaghiare, cu bani maghiari a stabilimentelor industriale și a fabricilor de tot felul în diferitele ținuturi ale țării, ca și prin aceasta să poată fi salvată clasa industriașilor maghiari porniți spre decadentă.

suntem oare tineri, nu sunt inimile noastre calde, pline de dor și patimă? De ce mă tot anău, de ce nu-mi răspunzi odată, la ceea ce atâtea ori te-am întrebat?'

Se sculă de la locul de pân' acum, și se așază pe canapea lângă Ana, punându-i mâna pe după talie și privindu-i în față cu ochii umezi de înduioșare.

„Ascultă-mă liniștit, iubitul meu, și îți voi spune, pentru ce nu pot răspunde dorului tău: o femeie ajunsă la vîrsta mea, nu mai are de așteptat, mult de la viață; încă un an doi și cu pași repezi se ivesc semnele bătrâneții. Tu ești tânăr, frumos, viitorul îți suride atât de fermecător! Pentru ce ai lega tu primăvara anilor tăi, de toamna vieții mele?'

„Nu, nu vreau să vorbești de bătrânețe! Tu ești cea mai frumoasă, cea mai nobilă între femei, și tu nici odată nu poți îmbătrâni. Nu, tu nu ești ca toată lumea; pentru tine natura a creat legi deosebite; și dacă altceva nu stă între noi, atunci Ană...'

„Et, mulțumesc amicului meu! Mult bine îți fac vorbele tale;“ răspunse Ana cu vocea tremurândă și rîzîndu-și capul de umărul lui. Ești atât de bun și inima ta nobilă, sunt sigură că nu m'ar lăsa nici

Provocarea părintelui Benedek se încheie astfel: „Nu v' uitați la simplitatea celui ce v' grăește, ci priviți sfințenia scopului. Creați cât mai îngrabă banca magnaților maghiari!'

Brava părinte!

Apelata lui Krivány respinsă. Spusesem într'unul din numerii trecuți, că marele hoț al comitatului nostru, Krivány János, a fost dat, prin avocatul său, o rugare la tribunalul din loc, în care, din considerații sanitare și familiare și provocându-se la fasiunile prin care singur își recunoaște săvîrșirea hoțiilor, cerea eliberarea sa din arestul preventiv. Tribunalul însă îi respinsese rugarea și în urma acesteia Krivány apelase la Tabla regească din Oradea-mare. Tabla asemenea a respins cererea hoțului și el va trebui acum să-și aștepte osânda în meritata uniformă de rob.

Medic nou în Gaiu. Postul de medic din suburbial Gaiu al Aradului, devenit vacant prin moartea doctorului Horváth, în curînd va fi ocupat definitiv, după cum spun foile locale. Terminul de concurs a expirat Duminecă și dintre patru concurenții comitele suprem va numi pe Dr. Bund Árpád, care a funcționat ca provizor în acest post de la moartea fostului medic.

Duelanți osândiți. Sâmbăta trecută tribunalul reg. din Budapesta a osândit, pentru un duel din era lui Bánffy, pe Gajary Ödön (fost redactor la dispăruta „Nemzet“) la închisoare pe două săptămâni, și pe rivalul lui, contele Károly Sándor, la închisoare pe-o săptămână.

Oficer dispărut. Se vestește din Pojon, că locotenentul K. G. dela regimentul 72 de inf. de acolo, de-o săptămână de zile a dispărut fără urmă. Locotenentul suferia de o boală acută de nervi, și e probabil că s'a sinucis.

Advocat biciuit. O ceartă escată în desbaterea unui proces între avocații din Szolnok Czukor Ferencz și Hasznos Lószef a pricinuit un scandal, de care vorbește întregul oraș și presa patriotică. Tractându-se reciproc cu cele mai grosolane insulte, treaba a ajuns acolo, că fiul jurist al avocatului Czukor, un tânăr de 18 ani, anume Béla, a venit din Pesta acasă și cu un gârbaciu a biciuit de mai multe ori pe avocatul Hasznos în stradă, înaintea tribunalului.

un moment să simt cruzimea anilor și totuși... nu — nu se poate — cel puțin acum, încă nu. Uite, tu nu poți pricepe, ce se petrece în sufletul meu, te rog însă, promite-mi că vei fi răbdător, încă vre-o două săptămâni, amicului meu, mai întrebă odată, pentru ultima oară și fi sigur că fără șovăire, îți voi da răspuns'.

Zicînd aceste cuvinte, îi întinse fruntea pe care el depuse o sărutare ferbinte. Simțind că o părăsesc puterile, se desfăcu din brațele lui și lin de tot, îl împinse înspre ușe. Încă o privire duioasă, în urmă ușa scărțăie în țițin; pardesiul e repede luat din cui, umbreala cu o smucitură nervoasă, închisă, apoi „cling, cling“, pașii repezi ai Mariei și „noapte bună, dle Doctor!“ Și în fine scărțăitul pașilor lui în zăpadă care răsunau par'că a pustiu, în urechile nenorocitei Ana.

(Va urma.)

Baronul Splényi și înșelătorul Engel. Se știe, că în cauza marilor înșelătorii cu vinuri falsificate, săvîrșite de firma jidovească Engel, căpitanul de poliție baronul Splényi Ödön din Pesta, se compromisese rău, prin purtarea sa incorectă. Din astă pricină împotriva baronului Splényi se porni cercetare și afacerea până acum s'a te trîgînat. Se vestește însă abia acum din Budapesta, că tribunalul reg. din capitală, a pus pe baronul-căpitan de poliție Splényi sub acuză, pentru afacerea înșelătorului Engel.

Fluck Márta — mireasă. Eroina tragediei tainice dela Tápó-St. Gyöngye, domnișoara Fluck Márta, după-cum se vestește, s'a logodit Dumineca trecută cu inginerul Fiala Géza, ear' cununia e fixată pe o zi din mijlocul lunii Februarie. Aceasta se întâmplă tocmai acum, când acusa împotriva Martei pentru îndemn la sinuciderea fostului ei amant Gottescha, s'a dat deja la tribunalul regesc din Kecskemét, care în scurtă vreme va fixa termenul pentru pertractarea finală a procesului atât de sensational. Fiitoarea mireasă și, poate, întemnițată pe ani de zile, a fost de curînd din nou ascultată la tribunalul din Kecskemét, unde oamenii au rămas uimiți de frumusețea rară a tinerei dame.

Cadavru măcelărit. Zilele trecute un flu de pescar a prins din riul Ets un sac, în care se afla cadavru îmbucătățit al unei frumoase fete. Pornindu-se cercetarea, s'a dat de urma unei crime, ce seamănă cu cazul Ana Simon și Decico Boicev din Bulgaria. După-cum vestește o telegramă din Roma, poliția de acolo a recunoscut cadavrul. Nenorocita jertfă este Izolina Canuti, fiica unui executiv. Înainte de asta cu un an fata a făcut la Verona cunoștința unui locotenent de vînători, a marchizului Trivulzio, care se trage dintr'o familie înaltă italiană. Nu peste mult cunoștința lor s'a prefăcut într'un amor nebun. Locotenentul însă n'a voit cu nici un preț s'o aibă de soție, și din pricina aceasta fata era grozav de mîhnită, mai ales că în curînd avea să devină mamă. Locotenentul voind să pună capăt la toate, a trimis fata la o moașă din Verona, care însă a murit în curînd și fata a ajuns în tratamentul unui medic, prieten bun al locotenentului. Este bănuială aproape sigură, că acest medic, la stăruința locotenentului, a curmat viața fetei și că tot el l'a îmbucătățit și cadavrul, aruncându-l în riul Ets. Pe temeiul datelor de tot grave atât locotenentul, cât și medicul au fost deținuți.

Producțiuni teatrale și joc. Ni-se trimite spre publicare următoarele: Invitare la producțiunea teatrală împreună cu joc ce se va aranja Joi, în 20 Ianuarie v. (1 Februarie n.) 1900 în sala otelului „Hungaria“ din Brad. Titlul curat este destinat pentru sporirea fondului „Masa studenților“ de la gimnaziul român greco-oriental din Brad-Inceputul la 7^{1/2} ore seara. Intrarea: Loc I. 2 cor. Loc II 1 cor, 60 fl., Loc de stat 80 fl. Ofertele marinimoase se primesc cu mulțumire și se vor cuita publice. — Piețele sunt: 1., „Plevușcă ceapcînul“, comedie într'un act, prelucrată de R. D. Rosetti; 2., „Nunta țărănească“, tablou național într'un act, de V. Alexandri.

— Corul vocal de la sfta biserica gr. cat. română din Șeitin, sub conducerea D-lui Alexandru Chira, arangiază la 28 Ianuarie 1900. st. n. în sala casei comunale în favorul fondului pentru cor: concert împreună cu teatru și dans, la care invită cu toată onoarea. Inceputul precis la 7 ore seara. Prețurile de intrare: loc I. 2 coroane loc II. 1 coroană și 40 fileri galeria 80 fileri. Sub pauza: „Calusieul și Bătuta“. Suprasolvirile se primesc cu mulțumire și se vor cuita pe cale ziaristică. Programa producțiunii este variată și bine aleasă.

Inundații în România. Apele Dunării continuă să crească. În dreptul orașului Giurgiu, de alaltă-eri s'au înălțat cu 25 centimet. i. Creșterea apei și desfacerea clojurilor a fost la început atât de bruscă, încât mulți oameni și multe vite au fost în unele locuri luate de sloiuri și cufundate în apă. Se spune că acum câteva zile o roaznică nenorocire a fost produsă de această neașteptată rupere a gheții în Rușciuc. Pe când mai multe persoane patinau pe bucata de Dunăre din dreptul portului, ghiata s'a desfăcut de-odată și 16 copii au fost înecați. În județul Teleorman apele Dunărei s'au revărsat de asemenea, înecînd sate și vite. În județul Vlașca apele

amenință să inundeze satele Bajor și Pietroșani din plasa Marginea. Comuna Gostin în primejdie de a fi înecată. Apele amenință să cuprindă mai multe sate și din județul Brăila și au acoperit mai multe șesuri. În dreptul comunei Chișcași apele s'au întins peste câmpuri și amenință să inece satul.

Invetătorii în Rusia. Ministerul de culte al Rusiei a votat 50.000 ruble pentru invetătorii și invetătoarele, cari vor cerceta expoziția din Paris. Guvernul a ales 150 invetători și invetătoarele, cari au să capete ajutor la suportarea speselor de călătorie, venindu se astfel 300 ruble pe câte unul.

Un invetător pensionat și bine calificat care a înființat cor în 9 comune și conduce cu măestrie și acum un cor bun, se recomandă pentru ori ce lucru de cancelarie, școlar ori bisec sc. Adresa la administrația ziarului nostru.

ULTIME ȘTIRI

A doua înfrîngere a lui Buller.

Telegramele sosite azi dimineață vestesc, că trupele lui Buller, cari trecuseră Tugela să despresureze Ladysmith, au fost și a doua-oară crâncen bătute din partea Burilor.

Eată telegramele, cari dau lumii această veste uimitoare:

LONDRA, 23 Ianuarie. O depeșă a agenției „Reuter“ spune, că Burii, în adevăr, intenționat au lăsat pe Englezii să treacă riul Tugela, că să-și înșele la un așa loc, unde viteazul Joubert să se poată lupta cu mai mare succes. Planul isteț al Burilor a reușit de minune și a fost un cumplit desastru pentru Englezii. În lupta decisivă de azi armata engleză înfrîntă cu desăvîrșire și-a căutat scăpare pe cealaltă parte a riului Tugela.

Lupta și retragerea au pricinuit pierderi enorme în oastea engleză. În fuga lor, grămezi întregi de oameni și-au pierdut viața în valurile Tugelei.

O telegramă mai recentă a agenției „Reuter“ confirmă vestea, că azi Burii au impresurat cu desăvîrșire oștirea Englezilor. S'a produs o luptă inversunată, în care Englezii din toate părțile au fost expuși tunurilor „Maxim“ și focurilor nimicitoare ale Burilor. Rămășițele armatei au fugit pe țermul opus al riului Tugela.

Capitulațiunea Ladysmithului.

Londra, 23 Ianuarie. În urma luptei decisive de azi, Ladysmithul e gata să capituleze.

Londra, 23 Ianuarie. Stein, presidentul statului liber Oranje, cutreeră de-a rîndul toate taberele Burilor în marea bucurie, că eroul Joubert împlinește vîrsta de 60 de ani. Numitul president cu tot focul inimii îmbărbătează pe oștii Burilor și-și exprimă credința sa în succesul războiului.

Unele telegrame din Londra combat știrile despre o mare învingere a Burilor; în Berlin însă confirmarea știrii despre învingere se menține cu toată tăria.

Londra, 23 Ianuarie. Ziarul „Daily News“ raportează din isvor oficios, că ministerul englez de războiu a decis să trimită în Africa regimentul 17 de lănceri, regimentul 7 de dragoni și al 4-lea escadron de cavalerie, cari toate sunt deja mobilizate. Ziarului „Daily Mail“ i-se telegrafează din Durban, că s'au ivit mari neînțelegeri în taberele engleze. Mai mulți ofițeri voluntari angajați în serviciul trupelor iregulare au intrat în certuri cu ofițerii armatei regulate și au demisionat din posturile lor, mergînd să-și dea plînsorile la guvernorul-șef Milner din Capstadt.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
Red. respons.: Ioan Russu Șirianu.

„SENTINELA“ inst. de economii și credit ca societate pe acții.

CONVOIARE.

P. T. acționari dela „Sentinela institut de economii și credit ca societate pe acții, se invită prin aceasta a participa la a

IV-a adunare generală ordinară

care se va ține în Satul-nou (Réva-Ujfalu) la 8 Februarie 1900 st. n. în localitatea institutului la 10 oare a. m.

Ordinea zilei:

1. Deschiderea și constituirea biroului de administrație generală.
2. Raportul direcțiunii și al comitei de supraveghiere.
3. Aprobarea bilanțului.
4. Absolutorul direcțiunii și al comitei de supraveghiere.
5. Impărțirea profitului curat și fixarea dividendelor.
6. Raport pentru modificarea statutelor.
7. Alegerea a 3 membri în direcțiune.
8. Alegerea a 9 membri în comitei de supraveghiere.
9. Eventuale propuneri (conf. §-lui 16 din statute.)

Satul-nou (Réva-Ujfalu) în 22 Ianuarie 1900.

Direcțiunea.

NB. La adunarea generală pot participa numai acei acționari, cari sunt trecuți cu 6 luni mai înainte în registrul de acții și își depun acțiunile și cupoanele la cassa institutului cel puțin cu o zi mai înainte de adunarea generală (§. 16. din stat.)

Activa			Contul bilanțului pro 31 Decembrie 1899.			Pasiva		
	cor.	fl.		cor.	fl.		cor.	fl.
Cassa în numerar	5049.	98	Capitalul de acții 800 acții à 100 Cor.	80.000.	—			
Efecte proprii	2676.	74	Fondul de rezervă	11.600.	—			
Cambii escomptate	344.532.	72	Fondul de res. disp. fond. ev. perd.	1499.	50			
Imprumuturi ipototecari	12600.	—	Fondul cultural filantropic	300.	—			
Avansuri pe efecte	1746.	—	Fondul de pensiuine	1000.	—			
Realități de vânzare	593.	92	Depuneri spre fructificare	134.041.	94			
Mobilierul Cor. 1459.72			Reescompt	117.296.	—			
10% amortisare 145.98	1313.	74	Reposite de cassa	3627.	08			
Div. conturi debit. à inter. restante	2219.	66	Dividende neridicate	94.	20			
			Diverse conturi creditoare	26.	76			
			Interese transitoare anticipate	5153.	58			
			Profit net	16.090.	70			
	870.732.	76					870.732.	76

Eșite			Contul profitului și pierderilor.			Intrate		
	cor.	fl.		cor.	fl.		cor.	fl.
Interese după depuneri	737.	70	Interese de escompt	38325.	4.			
Interese de reescompt	854.	—	Interese ipototecari	1069.	22			
Imprimare, lemne, luminat, spese etc.	105.	—	Interese de lombard	288.	80			
Porto postal	36.	—	Profitul efect., realităților și prodiv.	384.	76			
Salarul funcționarilor	428.	—	Profit transpus din 1898	379.	20			
Chiria	45.	—						
10% amortisare din mobilier	14.	98						
Contribuția directă	115.	—						
Contribuția comunală	31.	—						
10% după interese capitalisate	59.	—						
Competința de timbru	8.	—						
Profit net	16.090.	70						
	40.447.	20					40.447.	20

Satul-nou, 31 Decembrie 1899.

T. Miclea m. p.,
director executiv.

Pentru contabilitate:
T. I. Marcu m. p.,
contabil.

Direcțiunea:

P. Tisu m. p.

P. Stoica m. p.

G. Ortopan m. p.

I. Gașpar m. p.

St. Negru m. p.

Dr. A. Birescu m. p.

Conturile present

completat și aflat exacte.

Satul-nou, 22 Ianuarie 1900.

Comitei de

supraveghiere:

404 1-1

Ioan Gașpar m. p. președinte.

Ioan Roșu m. p.

Ioan Roșu m. p.

Stefan Popa m. p.

Damian Popescu m. p.

Ioan Ortopan m. p.

Adam Maghiar m. p.